

[Energiministeren]

Samtidig er det jo også rigtigt, som hr. Bilgrav-Nielsen siger, at der er el nok til ca. år 2000. Jeg vil gerne gøre hr. Bilgrav-Nielsen opmærksom på, at de værker, vi taler om her, netop skal i gang fra slutningen af århundredet og faktisk skal fungere ud over år 2000. Og det er lige præcis derfor, vi er nødt til at kigge på ansøgningerne vedrørende energiforsyningen ind i næste årtusinde, også under henvisning til de miljøpolitiske måltal, som vi alle sammen er enige om.

Riishøj (SF):

Efter en debat som den i dag spørger man jo sig selv, hvor meget klogere vi er blevet, og noget klogere er vi da blevet.

Ud over aftalen om de to nye værker er der åbenbart også indgået to andre aftaler, som vi selvfølgelig vil følge med interesse. Efter vores opfattelse er det en særdeles alvorlig binding, energipolitikken har fået. Derfor kan vi jo godt grine indimellem, men det er jo på en meget alvorlig baggrund. De fremtidige energipolitiske og miljøpolitiske initiativer, som hr. Løvig Simonsen nævnte, skal altså stå i skyggen af de beslutninger, som bliver taget i dag. De initiativer, som hr. Løvig Simonsen nævnte, skulle jo netop overflødig gøre bygningen af de to værker, som tilsammen vil koste 6-7 mia. kr. Hvad kunne vi dog ikke bruge de penge til på alternative områder!

Vi har altså fået en meget farlig drejning af energi- og miljøpolitikken, men naturligvis går livet videre. CO₂-afgiften gennemføres forhåbentlig, når notifikationen er blevet gennemført i EF, elspareinitiativerne skal da fortsætte, vindmølleudbygningen skal fortsætte i det omfang, vi kan blive enige om det, udbygningen af decentral kraftvarme skal fortsætte. Og forhåbentlig vil de initiativer have en styrke, som vil vise, at den beslutning, der nu tages om det kulfyrede og det naturgasfyrede værk, var inderlig overflødig, det skal i hvert fald være målsætningen og holdningen. Men lad os se, hvad der sker, lad os få en afklaring på, om Fremskridtspartiet eller CD er kommet ind i varmen, eller hvem der nu skal være med til at formulere energipolitikken i fremtiden.

Jeg er faktisk ikke blevet meget klogere på, hvordan 20 pct.-reduktionen af CO₂-udslippet virkelig skal kunne gennemføres. Ifølge den dagsorden, der er blevet fremsat, beslutter vi jo

at bygge to nye værker, men det står helt og aldeles uklart, hvordan man vil nå frem til den 20 pct.-reduktion. Der skal formentlig ske gigantiske omlægninger i Elsams system efter bygningen af de to værker, for det vil medføre et øget udslip af CO₂ og øjensynligt sætte en eller anden brændselsomlægning i gang, som virker helt barok. Og hvordan skulle man få elsektoren med i en sådan omlægning? Det forekommer os også fuldstændig uforståeligt, men jeg håber, vi får løftet sløret noget mere; hr. Løvig Simonsen nævnte nogle ting, der skal igangsættes. Men hvordan det kan forenes med den 20 pct.-reduktion fatter jeg stadig ikke.

Hr. Per Tærsebøl og hr. Peter Hansen-Nord fulgte jo naturligvis i store træk energiministerens oplæg med forsigtighedsprincippet og tiden vil vise det, vi må være på den sikre side og alle de argumenter, som vi allerede kender. Hr. Peter Hansen-Nord var dog inde på det problem, som ligger i befolkningens manglende vilje til at spare på især elforbruget. Det er ikke alene virksomhederne, det er ikke alene Elsam, der er tale om, det er også os almindelige borgere. Man må nok sige, at de initiativer, der er taget, bl.a. oplysningskampagnen for at påvirke borgerne i retning af Brundtlandadfærd, egentlig ikke er lykkedes særlig godt.

Hr. Peter Hansen-Nord nævnte bl.a. vandsejngene, som jo er et problem. Deres forbrug af el svarer jo faktisk til et helt kraftværks kapacitet. Luksussommerhusene, der breder sig som paddehatte på Vestkysten, har et energi- og vandforbrug, der er 10-20 gange større end for et almindeligt parcelhus, men man kører det bare frem, som om det ikke var noget problem. Så ud over at dreje sig om Elsam og virksomhederne har det altså også noget at gøre med vores dagligdag, og det er endnu ikke gået tilstrækkeligt op for befolkningen, hvor alvorlige forureningsproblemerne i grunden er.

Så står vi jo også tilbage med det store, grundlæggende problem, at Brundtlandhandlingsplanen vel egentlig ligger i ruiner efter det, vi har været vidne til i dag. Som sagt tror jeg ikke på, at det kan lykkes at gennemføre en 20 pct.s reduktion i CO₂-forbruget med de to beslutninger, der er taget nu. Det virker helt absurd, vi har ikke fået en forklaring på det, og den 15 pct.s målsætning for elforbrugets stigning, som endda er højt sat, er øjensynligt også